

Danmark har tillige i 1977 ratificeret konventionen af 3. marts 1973 om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (»Washington-konventionen« eller internationalt forkortet »CITES«). Heri bestemmes, at individer af arter omfattet af konventionen, f.eks. hvaler, kun må bringes i land fra havet efter særlig tilladelse. Havet defineres i konventionen som områder, der ikke er under nogen stats jurisdiktion. Konventionens bestemmelser må herefter opfattes således, at tilladelse kun kræves, når individet er fanget udenfor fiskeriterritoriet. Dette bringer også konventionen i harmoni med loven om jagt- og vildtforvaltning, når det drejer sig om fanget af fugle og pattedyr, f.eks. hvaler.

En bestemmelse, hvorefter der kan etableres særligt beskyttede områder på fiskeriterritoriet (udenfor søterritoriet), er også i overensstemmelse med principperne i FN's Havretskonvention, især art. 56, 192 og 194, stk. 5.

Den omstændighed, at naturfredningslovens § 60 ikke gælder udenfor søterritoriet, er således uhenigtsmæssig og kan ikke begrundes med biologiske eller andre hensyn, ligesom dette heller ikke svarer til reglerne og principperne i forskellige internationale overenskomster.

Det er baggrunden for, at adgangen til at foretage fredninger ved bekendtgørelse foreslås udvidet til at gælde hele fiskeriterritoriet, således som det er fastlagt ved lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

Den foreslåede ændring af § 60 tilsigter alene en udvidelse af det marine areal, der kan fredes, fra søterritoriet til fiskeriterritoriet. Der tilsigtes ikke ændringer i den hidtidige saglige arbejdsdeling i forhold til Fiskeriministeriet.

Det bemærkes, at et område, der fredes ved bekendtgørelse i medfør af § 60, kan få tillagt status af naturreservat. Om privatejede arealer henvises i den henseende til forslaget vedrørende § 18, stk. 4 (nr. 4).

Til nr. 29

Med hjemmel i naturfredningslovens § 60 a er der udstedt en bekendtgørelse nr. 467 af 12. juni 1985 om ikke erhvervs-mæssig sejlsads på Gudenåen. I samarbejde mellem de berørte amtsråd og Skov- og Naturstyrelsen skal der efter bekendtgørelsen iværksættes en adgangsbegrænsning for kanoer og andre både på Gudenåen. Dette tænkes gennemført ved en synlig registrering på disse. Denne registrering forventes gennemført ved brugerbetaling, hvilket imidlertid kræver en direkte lovhjemmel som foreslået. Denne hjemmel vil også kunne anvendes i andre lignende kommende tilfælde.

Til nr. 30

Ministeren for Grønlands kompetence til at fastsætte regler for Grønlands vedkommende på dette område ophæves, idet denne kompetence nu er overgået til Det Grønlandske Hjemmestyre.

Reglen i stk. 2, giver også hjemmel til, at de beslutninger vedrørende de internationale overenskomsters forståelse og administration, som – i overensstemmelse med reglerne i de internationale aftaler – træffes af parterne heri, kan udmøntes i retsregler, hvis dette skønnes nødvendigt. Det bemærkes, at det i de fleste tilfælde er muligt at indarbejde de nævnte beslutninger umiddelbart i den nationale administration, dog således naturligvis, at rammerne for de skønsmæssige afgørelser, som de nationale regler åbner mulighed for, begrænses tilsvarende.

Til nr. 31

Såfremt der ikke løbende eller periodevist foretages pleje af områder, der omfattes af de generelle beskyttelsesregler i § 43 a, stk. 1, f.eks. ved græsning eller høslæt, vil de hurtigt kunne skifte karakter, ofte med uheldige konsekvenser i naturfredningsmæssig henseende.

F.eks. vil heder, strandenge, enge og overdrev, der ikke græsses eller slås, efterhånden gro til. Ligeledes vil moser efterhånden omdannes til skov og søer gradvist forsumpe. I tilfælde, hvor man vil fastholde eller genskabe områdets karakter, vil det kunne være nødvendigt f.eks. at foretage rydning af opvoksende træer og buske.

Det foreslås derfor i § 62, a, stk. 1, at de offentlige myndigheder, der ejer arealer, som er beskyttet af § 43 a, stk. 1, får pligt til at pleje områderne. Det bemærkes, at selvom staten ikke udtrykkeligt er nævnt, forudsættes det, at de statslige arealforvaltende myndigheder løbende træffer de foranstaltninger, som er nødvendige for at holde deres arealer i en rimelig stand, jf. pkt. 2.3. og 6.3.1. i de almindelige bemærkninger. I givet fald kan miljøministeren udstede nærmere regler herom med hjemmel i *stk. 4*. Under den nævnte plejepligt for statsejede arealer er ikke omfattet arealer, der tilhører kirker og præsteembeder. Dette spørgsmål vil blive optaget til nærmere forhandling med Kirkeministeriet, idet de nævnte arealer heller ikke er omfattet af plejeretten i *stk. 2*.

Pligten til pleje efter *stk. 1* indebærer, at den ansvarlige sørger for, at det område, der er tale om, i hvert fald ikke varigt skifter karakter. Det kan f.eks. indebære, at selvsåede træer på en hede eller eng fra tid til anden fjernes. Der vil således normalt ikke blive tale om store og udgiftskrævende foranstaltninger.